

Istenben, a szerelemben, a barátságban, a szexualitásban vagy a nemzetben és erre adunk legtöbbször torz válaszokat.

Jézus eljött, hogy az Isten és az ember, az ember és ember helyes viszonyáról tanúságot tegyen. Elmondja, hogy Isten mit gondol, mit üzen erről a két legizgalmasabb és legalapvetőbb kérdéstről. Amit nagyon egyszerűen foglal össze: Isten a szeretet és nekünk is szeretnünk kell egymást. Azaz nem kell! De akkor élünk a rendletetésünk szerint, ha szeretjük egymást. És a szeretet az osztozás, szelídség, jó szó és cselekedet, barátság, együvé tartozás. Nem bántás, vevés, erőszak, hatalom, uralkodás. Isten nem uralkodik, csak szeret.

Jézus halálában éppen az a nagyszerűség, hogy a teljesen emberivé vált Jézus – aki olyan lett mint mi – újra átélte, megtalálta az egységet az Atyával. Az egység létezik, lehetséges és valóságos. És ez a példa a mi életünk példája is. Egységben élni Istennel és egymással. Ezt az egységet kínálja fel Jézus az utolsó vacsorán. Bennetek akarok létezni! Vegyetek és egyetek! Éreztétek meg, éljétek át az egységet velem. Akkor Ti is átélitek az egységet egymással.

És ennek az a következménye, ha jól csináljuk és nemcsak vallásosak, hanem Krisztus követők is vagyunk – hogy ott állunk minden emberi elesés mellett és érezhetem azt is, ott álltok az én emberi elesésem mellett. Ez az Isten országa.

Így nézzünk körül gyorsan! Ki esett el mellettem és nyilván nemcsak fizikai értelemben az iskolában, a munkahelyen, az utcán, családban, a környezetünkben, a társadalomban. A mai – egyre bizonytalanabb – élet csak azon múlik, hogy az elesők mellett vannak-e felemelők. Mert, ha vannak minden meggyógyul körülöttünk. És ha az egységtudatot kiterjesztjük a természetes köreinken túlra, az egész világ meggyógyulhat. Vagy... vagy mi történik? Tegyétek fel magatoknak a kérdést és válaszoljatok rá! Jézusnak van válasza. Ez a testvéri szeretet, mint egyedüli járható út.

Hogy hogyan leszünk felemelő emberek? Olyanok, akik emelnek és nem terheket, keresztfákat raknak a másik emberre, hogy elessen, hogy nehéz legyen neki. A Jézus követés: felemelni, vagy szelídebben mondva emeld fel! A szentmisében is mondjuk: emeld fel szívedet!

Jézus itt előttünk másodszor esett el, majd elesik harmadszor is, hogy nyomatékossítsa, hogy belénk sulykolja, hogy magyar igazsággá tegye: ne essen el senki közülünk és ha igen emeljük fel. De itt most: a térde véres, nehezen tápázkodik. A katona egy jól irányzott ostorcsapással jelzi, ideje továbbmenni. „ki földre rogyván felkel és újra lépked, s vándorló fájdalomként mozdít bokát és térdet. És mégis útnak indul, mint akit szárny emel”. Útnak indul az Atyával való egység újra megtalálása felé.

INCZÉDY PÉTER

MIRŐL MI JUT AZ ESZEMBE 2.

ÁPRILIS ELEJÉN, JÓVAL A RÉSZLEGES NAP-FOGYATKOZÁS UTÁN

Elmaradt a tél. Most már végérvényesen. Hacsak év végén nem fog ráduplázni. De azt majd akkor, a jövő évvel fogjuk elszámolni. Most a tavaszi teendőkre kell, fordítsuk figyelmünket. Vissza is térek a kerti naplóhoz. Egyelőre a városihoz, mert erőnkől csak erre futotta.

Visszavittem a madáretetőt a nyári szállására és hozzáláttunk az udvart kertté alakítani. Kopó kutyánk távoztával ugyanis most már akár konyhakertet is létesíthetünk az egykori málnásból elvadult parlag helyén. Éppen egy szobányi területen sikerült fellazítani a földet, ahová a legutóbbi keszthelyi burgonyás fórumon kapott új krumplifajtából ültetünk két sort. Azóta szép erős csírákkal örvendeztetek meg kosarukban, mintha csak szándékos előcsíráztatásra készültünk volna.

Ilyen „hatalmas” csíras gumókkal óvatosan kell bánni az ültetésnél. Sajnos sok közöttük a pince csíráként emlegetett megnyúlt törékeny, pedig a fénycsíra - amely zömökebb – erőteljesebb, jobban ellenáll a talajból támadó kórokozónak is.

Itt a forgalmas város közepén talán majd nem lepik el a csíkos hátú bogarak. És még a burgonyavész gombái is elkerülik.

Maradt hely bőven palántáknak is, de azokkal majd a májusi fagyoszentek után próbáljuk benépesíteni a területet.

Az igazi gondot a sok levágott gally s vessző nyeseadék okozta. Általános tűzgyújtási tilalom van érvényben, ráadásul városunk ebben is élenjáró szigort hirdetett, nyilván a büntetésekkel behajtható bevételek reményében, a természetvédők köpenybe burkolózva. Komposztáljon mindenki a kertjében – mondván, no de ekkora bozót halmot hogyan aprítsunk fel kerti földde alkalmas alapanyagának? Kaptunk ugyan régebben ajándékba egy aprító masinát, de nem sok hasznát vettük a zsákfalusi próbálkozásaim alkalmával. Kapálás s gyomlálás helyett is alkalmas nedvesség megőrző mulcs készítésére szerettem volna befogni, de csak a kiszáradt lágyszárú kórókat zúzta szét. Vagy szárazon tilolta inkább, mint egykor lent és kendert áztatás után. Szálaira fosztotta.

Egy megtermett elszáradt kukoricaszárral már nem boldogult. Az ajándék őrlőnek se nézzük a fogát – mormogtam magamban, pedig több apró fog is volt azon a pörgő korongon, ami az aprítást lett volna hivatva elvégezni.

Ehhez a halom bozóthoz bizony ipari darálóra lesz szükség. Talán jut belőle talajtakaró mulcsnak is, komposztálásra alkalmas daráléknak is, és ha kiszárad, még a cserépkályhákba alkalmas begyűjtő törmeléket is készíthetünk belőle.

Több képnek már nemigen jut hely egy ilyen kert naplóban, a napfogyatkozást meg nem is próbáltam megörökíteni – volt elég fotó róla az interneten, aki lemaradt volna róla ott nézegetheti. A másik kép viszont csak az emlékezetemben maradt meg, de ott nagyon mélyre beégett. Egy óriásplakáton egy fiatalember széttárt karral – mintha éppen megölelni, vagy inkább átölelni készülne – mindkét kezében egy-egy okos telefonnal. A szöveg pedig MINDENT AKAROK, DE AZONNAL. Aligha talált volna korunkra jellemzőbb mondatot a plakáttervező. Hazafelé azon gondolkodtam – miért nem próbáltam lefényképezni azt a plakátot, erre talán még buta telefonom is képes lett volna – hogy milyen észrevétlen felgyorsítjuk magunk körül a világot. Már majdnem időt írtam – de szerencsére az nem hagyja magát, még Einsteinnek sem – hiszen manapság ha szinte azonnal nem kapunk választ elektronikus villámposta levelünkre, akkor már aggódni, vagy bosszankodni kezdünk, vajh mi történhetett a címmel.

Nem aggódom. Olvassák, ha jut rá idejük, akkor, amikor. És ráérnek a válasszal is.

Kozma László:

Avilai Teréz

Átjárja valódat
Istentől való vagy.
Az örök életnek
Sugára él benned.

Fritz testvér álma

Édes Jézus testvér!

Ezt álmodtam ma:
Elégedetlenül ténferegtem.
Egyszer csak Ferenc állt mellettem,
s így szólt hozzám: „Fritz, csak így tovább!”
Csóváltam a fejem: „Csödtömeg vagyok!”

Ekkor a szent magával vitt a mennybe.
Te jószágosan rám tekintettel, és
ezt mondtad: „Fritz testvérem,
hallgasd csak, mit mondanak
a testvéreid!”

Ferenc ezt vallotta:

„Eltaszítottam az apámat.”

Aztán Pál:

„Megköveztem Istvánt.”

Péter sírva: „Uram, megtagadtalak.”

Károly testvér:

„Egyetlen embert se kereszteltem meg.”

Végül ezt mondtad Te: „Mindenki elhagyott.

Egyedül függtem a kereszten. Fritz testvérem, járd tovább utadat!”

Ferenc mosolyogva fűzte hozzá:

„A dal, melyet esténként a tyúkoknak énekelsz,
miközben bezárod őket, idáig hallatszik.”

Ekkor nagy vidáman felébredt a Te Fritz testvéred.

*Aki utánam akar jönni,
tagadja meg magát,
vegye föl keresztjét minden nap,
és kövessen engem.
Lukács 9,23*

(In_Ferences Kalendárium.)

